

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: CBb 2011-04-07

Ouden, W. den

Citation

Ouden, W. den. (2011). Annotation: CBb 2011-04-07. *Administratiefrechtelijke Beslissingen*, 26. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/18027>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/18027>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

AB 2011/164: Een subsidie is geen prijs of premie.

Instantie:	College van Beroep voor het bedrijfsleven (Enkelvoudige kamer)	Datum:	7 april 2011
Magistraten:	Mr. M. Munsterman	Zaaknr:	AWB 10/942
Conclusie:	-	LJN:	BQ1786
Roepnaam:	-	Noot:	W. den Ouden

Awb art. 4:21

Snel naar: Essentie | Samenvatting | Partijen | Uitspraak | Noot

Essentie

Een subsidie is geen prijs of premie.

Samenvatting

Wat betreft de grond over de Wet op de kansspelen onderschrijft het college het standpunt van verweerder dat die wet niet van toepassing is op subsidieverlening als hier aan de orde, omdat de subsidie niet kan worden aangemerkt als een prijs of premie.

Het begrip prijs of premie is in de Wet op de kansspelen niet nader gedefinieerd. Het begrip is wel gedefinieerd in art. 3 lid 2 Wet op de kansspelbelasting. Gelet op de samenhang tussen deze beide wetten — de Wet op de kansspelbelasting regelt de belastingheffing inzake kansspelen — sluit het college voor de uitleg van het begrip ‘prijs of premie’ aan bij de in die wet gegeven definitie. Daarin is bepaald dat onder prijzen worden verstaan ‘alle goederen waaraan in het economische verkeer waarde kan worden toegekend, welke aan de deelnemers van de kansspelen uit hoofde van hun deelneming toevallen’. Zoals verweerder terecht heeft opgemerkt wordt de subsidie verstrekt voor de productie van hernieuwbare elektriciteit en wordt dus geen geldbedrag verstrekt waar de aanvrager na de verlening daarvan niets meer hoeft te doen om deze te ontvangen. Met andere woorden: het geldbedrag valt de aanvrager dus niet toe (enkel en alleen) uit hoofde van deelneming aan de subsidieregeling.

Partij(en)

A, te B, appellant,
tegen

de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, verweerder, gemachtigde: mr. J. van Essen, werkzaam bij verweerders Agentschap NL.

Uitspraak

1. Het procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2010 heeft verweerder de aanvraag van appellant om subsidie op grond van het Besluit stimulering duurzame energieproductie (hierna: het Besluit) afgewezen.

Bij besluit van 30 juli 2010 heeft verweerder het hiertegen gerichte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 6 september 2010 beroep ingesteld.

Verweerder heeft schriftelijk verweer gevoerd en stukken ingediend.

Op 24 februari 2011 heeft het onderzoek ter zitting plaatsgehad, waarbij appellant is verschenen en verweerder

zich heeft laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verder waren namens verweerder aanwezig C en D.

2. De beoordeling van het geschil

2.1.

Uit de artikelen 8 en 58 van het Besluit en de artikelen 8 en 10 van de daarop gebaseerde Regeling aanwijzing categorieën duurzame energieproductie 2010 volgt dat in het kader van de verstrekking van subsidie voor de productie van hernieuwbare elektriciteit met gebruik van fotovoltaïsche zonnepanelen met een vermogen van 1,0 kWp tot en met 15 kWp, zoals hier aan de orde, een subsidieplafond geldt en dat verweerder het beschikbare subsidiebedrag verdeelt op volgorde van binnenkomst van de aanvragen. Daarbij geldt dat indien honorering van alle aanvragen om deze subsidie die op één dag zijn ontvangen ertoe zou leiden dat het beschikbare subsidieplafond zou worden overschreden, verweerder de volgorde van ontvangst van deze aanvragen vaststelt door middel van loting.

In artikel 1 van de Wet op de kansspelen is bepaald dat het verboden is om zonder vergunning gelegenheid te geven om mede te dingen naar prijzen of premies, indien de aanwijzing der winnaars geschiedt door enige kansbepaling waarop de deelnemers in het algemeen geen overwegende invloed kunnen uitoefenen.

2.2.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder, samengevat weergegeven, overwogen dat hij de aanvraag van appellant heeft afgewezen omdat het beschikbare subsidiebudget reeds was uitgeput door verstrekking van subsidie aan andere aanvragers. Verweerder licht toe dat een loting is uitgevoerd als bedoeld in artikel 58, tweede lid, van het Besluit, waarin de aanvraag van appellant op een lagere positie is geëindigd dan de aanvragen die wel zijn gehonoreerd. Verweerder meent dat het appellant vóór het indienen van zijn aanvraag bekend had kunnen en behoren te zijn dat de aanmerkelijke kans bestond dat tussen de ontvangen aanvragen zou worden geloot, zodat de daarmee gemoeide kosten niet aan verweerder kunnen worden toegerekend.

2.3.

Appellant heeft aangevoerd dat het bestreden besluit niet is genomen door een daartoe bevoegde functionaris en bovendien onvoldoende is gemotiveerd, omdat hem niet duidelijk is op welke wijze de loting heeft plaatsgevonden. Verder stelt appellant dat voor de hier gehanteerde wijze van subsidieverstrekking een vergunning is vereist op grond van de Wet op de kansspelen, omdat de aanvragers daarop — anders dan het indienen van een aanvraag op de eerste dag van de termijn — geen invloed kunnen uitoefenen.

2.4.

Het College stelt allereerst vast dat appellant, naar aanleiding van het door verweerder overgelegde 'Besluit mandaat, volmacht en machtiging Agentschap NL' en de nadere toelichting die verweerder ter zitting heeft gegeven op het verloop van de uitgevoerde loting, de gronden die hij op dat punt heeft aangevoerd heeft ingetrokken.

Wat betreft de grond over de Wet op de kansspelen onderschrijft het College het standpunt van verweerder dat die wet niet van toepassing is op subsidieverlening als hier aan de orde, omdat de subsidie niet kan worden aangemerkt als een prijs of premie.

Het begrip prijs of premie is in de Wet op de kansspelen niet nader gedefinieerd. Het begrip is wel gedefinieerd in artikel 3, tweede lid, van de Wet op de kansspelbelasting. Gelet op de samenhang tussen deze beide wetten — de Wet op de kansspelbelasting regelt de belastingheffing inzake kansspelen — sluit het College voor de uitleg van het begrip 'prijs of premie' aan bij de in die wet gegeven definitie. Daarin is bepaald dat onder prijzen worden verstaan 'alle goederen waaraan in het economische verkeer waarde kan worden toegekend, welke aan de deelnemers van de kansspelen uit hoofde van hun deelneming toevallen'. Zoals verweerder terecht heeft opgemerkt wordt de subsidie verstrekt voor de productie van hernieuwbare elektriciteit en wordt dus geen geldbedrag verstrekt waar de aanvrager na de verlening daarvan niets meer hoeft te doen om deze te ontvangen. Met andere woorden: het geldbedrag valt de aanvrager dus niet toe (enkel en alleen) uit hoofde van deelneming aan de subsidieregeling. Deze grond faalt derhalve.

2.5.

Gezien het voorgaande heeft verweerder bij het bestreden besluit de weigering om subsidie te verstrekken terecht gehandhaafd. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Voor een proceskostenveroordeling ziet het College geen aanleiding.

3. De beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;
recht doende:
verklaart het beroep ongegrond.

Met noot van W. den Ouden

1.

Soms voelt het deelnemen aan een subsidieronde als een kansspel (of zelfs Russisch roulette); zeker als de beschikbare gelden schaars zijn en de subsidies via loting worden verdeeld. Maar al in de memorie van toelichting bij de subsidietitel van de Awb werd duidelijk uiteen gezet dat dat (juridisch gezien) niet zo is. Een subsidie in de zin van art. 4:21 Awb is een *gebonden* overdracht: de ontvanger krijgt geld voor bepaalde activiteiten en mag het geld alleen daaraan besteden. Daarom is bijvoorbeeld een overheidsdeelneming in het aandelenkapitaal van een vennootschap geen subsidie. Aandelenkapitaal kan immers juridisch niet aan een bepaalde besteding worden gebonden; het dient per definitie alle activiteiten van de onderneming. Hetzelfde geldt voor prijzen, schadevergoedingen en schadeloosstellingen; zij vallen in beginsel buiten de reikwijdte van de subsidietitel (*Kamerstukken II*, 23 700, nr. 3, p. 35)

2.

In deze uitspraak kiest het CBb een andere aanvliegroute om te komen tot dezelfde conclusie; uit de Wet op de kansspelbelasting volgt dat prijzen aan deelnemers van een kansspel toevallen uit hoofde van hun deelneming, terwijl de 'winnaar' van de loting voor zonnepaneelsubsidies, die in casu werden verdeeld, na verlening van de subsidie daarvoor hernieuwbare elektriciteit moet produceren. Ook hier blijkt dus: subsidies worden verstrekt voor bepaalde activiteiten.